

Léleket

Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2018/1. szám - Húsvét

Jézus hét szava a kereszten

A passiótörténet legmegrendítőbb része Jézus kereszthalála. Az Isten Fiát, aki Isten országáról tanított, betegeket gyógyított, sok csodát tett, a főpapok és a nép halálra ítélte, Pilátus, a helytartó pedig kivégeztette.

Jézus a kereszten hétszer szólalt meg.

„*Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!*” (Lk 23,34) Ha bántanak, mi sokszor visszaütünk, visszaszólunk, vagy jobb esetben kitérünk a rossz elől, pedig Jézus arra tanított, hogy szeressük ellenségeinket. Ő a kereszten is értük imádkozott.

„*Ma velem leszel a paradicsomban.*” (Lk 23,43) A Golgotán azon a napon három kereszt állt: a Megváltót két gonosztevővel együtt végezték ki. Az egyik szidalmazta őt, a másik azonban felismerte benne az Isten Fiát és megvallotta bűnét. Jézus ennek az embernek, aki egy elrontott élet végén, az utolsó pillanatban kiáltott hozzá, üdvösséget ígért. Micsoda kegyelem!

„*Asszony, íme, a te fiad! Íme, a te anyád!*” (Jn 19,26–27) Szörnyű nap volt ez Mária számára! Fiát elfogták, megkínozták és megfeszítették. Ott állt a kereszt tövében az egyik tanítvánnyal, Jánossal együtt. Jézus rájuk tekintett és egymásra bízta őket. Fontos volt számára, hogy gondoskodjon az édesanyjáról.

„*Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?*” (Mk 15,34) Az első századokban voltak olyanok, akik azt vallották: Jézus emberi volta csupán látszat volt, a kereszten is csak úgy látszott, mintha ott lenne. Tévedés! Jézus Krisztus valóságos Isten és valóságos ember. Valóban szenvedett! A magány és elhagyatottság érzése indította arra, hogy gyötrődve kiáltson.

„*Szomjazom.*” (Jn 19,28) A halál küszöbén, órák óta tartó szenvedés után Jézus kínjai egyre fokozódtak, fájdalom és szomjúság gyötörte. Ecetbe mártott szivacsot emeltek a szájához.

„*Elvégeztetett.*” (Jn 19,30) A küldetés, amelyért Isten Fia emberré lett, célhoz ért. Isten akarata beteljesedett: a bűntelen szenvedett a bűnösök helyett, s megváltó halála által bűnbocsánatot nyer mindenki, aki hisz!

„*Atyám, a te kezedbe teszem le az én lelkemet!*” (Lk 23,46) Jézus utolsó szavával is imádkozott. Istenhez készült visszatérni. Tudta, hogy küldetése túlmutat a látható valóságon, mert nem a halálé az utolsó szó, hanem az Életé. Eljön a húsvét, amikor üres lesz a sír, és a Feltámadott így köszönheti majd tanítványait: „Békesség néktek!”

A húsvét a legnagyobb ünnepünk. Az Úr Jézus feltámadását ünnepeljük és azt, hogy az örök élet reménységével tekinthetünk előre. Micsoda örömhír: tovább láthatunk annál, mint ameddig a szem ellát, és tudhatjuk, hogy van folytatás!

„*Mert úgy szerette Isten a világot, hogy engszülött Fiát adta, hogy aki hisz öbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” (Jn 3,16)

Hulej Enikő

Győzelmet vettél, ó, Feltámadott! Dicsőséggel fényes a diadalod!

Magas égből szállt le angyali követ,
Hogy elhengerítse a nehéz követ.

Győzelmet vettél, ó, Feltámadott! Dicsőséggel fényes a diadalod!

(Evangélikus Énekeskönyv, 388)

Ökumenikus imahéten – Kecskeméten

Január 22-e és 27-e között tartották meg Kecskeméten az idei ökumenikus imahét alkalmait. Ez évben a katolikus nagytemplom adott otthont a programnak, ahol testvéri szeretettel fogadták a többi felekezetet.

Korábban néha láttam már egy-két ilyen alkalmat, abban viszont, hogy végigkövessek egy ilyen sorozatot, eddig még nem volt részem. És mivel csak szeptember óta vagyok Kecskeméten, ezért a papokat, lelkészeket eddig leginkább csak látásból ismerem, „hallásból” még nem.

Örömmel állapíthattam meg: valóban igehirdetések, Jézusról való bizonyágtételek hangzottak el.

A 2018-as imahét programját a Karib-térség keresztény közösségei állították össze. A választott igék tükrözték a régió aktuális problémáit, és elgondolkodtattak minket itt, Európa szívében is arról, hogy milyen nehéz sorsa lehet a világ különböző pontjain az embereknek, keresztény testvéreknek. Rabszolgaság, gyarmatosítás, emberkereskedelem – hogy csak néhány példát említsek.

A hét vezéregéje viszont jól tükrözte azt, hogy legyen bármilyen mélypontra is az

egy ember, egy adott közösség, ország vagy térség, mi, keresztények ugyanoda fordulunk segítségért.

„Jobbod, Uram, dicső az erőtlől...” (2Móz 15,6)

Ahhoz az Istenhez kiált segítségért minden keresztény közösség, aki hatalmas csodákat tett az emberért, értünk. Minden csoda mögött ott van a szeretet. Ez a szeretet pedig Jézusban került hozzánk legközelebb.

Ezért is volt számomra különleges és sokat adó az imahét, mert erről a szeretetről hallhattam a katolikus, a református, az evangélikus, a baptista és a görög-katolikus testvérektől. Az igehirdetések mutatták, hogy mindannyian ugyanabba a dicső Istenbe kapaszkodunk.

Külön élmény volt számomra a csütörtök este, amikor katolikus testvéreink vendégül látták az egyházak lelki vezetőit. A finom vacsora és a jó hangulatú beszélgetés közben beleláthattam egy jól működő ökumenikus közösségbe, amit példaként viszek majd tovább magammal.

Endreffy Máté

Gyülekezetünk presbitériuma (2018–2024)

A gyülekezet közgyűlése 2018. március 11-én megválasztotta az új presbitériumot, melynek beiktatására a virágvasárnapi istentisztelet keretében került sor. Az első presbiteri gyűlés április 5-én, csütörtökön 17 órakor lesz.

Barcsik Zoltán, Berényiné Kovács Klára, Gerhát László, Göbolyos Alexander, Hegedűs Zoltán (másodfelügyelő), Hráskó István, Ittész Ádám, dr. Károlyfalvi József (jegyző), Katona József, Komlódiné Alföldi Erzsébet, Krett György (felügyelő), dr. Lehoczky Zoltán, Madár Ferenc, Mayer Nándor, dr. Megyesi Zoltán, Oroszné Tornyai Lilla (kántor), Ponicsán Imre, Sárkány Zsolt, Szabó Ilona, dr. Székely Gábor, Zahorecz Pál, Zsolczai Balázs. *Tiszteletbeli presbiterek:* dr. Buchalla Botond, Kertész Gáborné, Lukács Lászlóné, Menyhei József, Varga Beatrix, Varsányi Károly, dr. Zsolczai Sándorné.

Világimnap – 2108

Kellemetlen, rossz idő köszöntött ránk március 2-án. Szél hordta a havat, majd ónos eső nehezítette meg az utakon a közlekedést. Az idő délutánra sem javult. Az autók szélvédőjére ráfagyott az ónos eső, a járdák életveszélyesen csúszóssá váltak. Az asszonyok, akik a helyi világimnap alkalmat készítettek elő, aggódva mérlegelték: vajon hányan jönnek össze az imnapra?

Isten azonban, mint mindig, most is megsegényített bennünket kishitűségünk miatt. A rossz idő ellenére sokan útnak indultak. Nem annyian, mint máskor, de még így is sokan. Mi készítette őket arra, hogy vállalva a veszélyes útviszonyokat útnak induljanak?

A jelenlévők többsége olyan asszony – s velük néhány férfi – volt, aki már máskor is részt vett ezeken az évenként visszatérő alkalmakon, de jöttek újak is. Kecskeméten 1998 óta gyűlnek össze a különböző felekezetek asszonyai, hogy együtt ünnepeljék ezt a 19. század végén Amerikából elindult mozgalmat. Ennek a több mint száz országban megtartott alkalomnak az a célja, hogy a világ különböző pontjain élő keresztyén asszonyok tudjanak egymásról, megismerjék egymást és felelősséggel hordozzák egymás gondjait.

A résztvevők előtt ezen az alkalmon kinyílik a világ ablaka, túllátnak gyülekezeteik határára, sőt az országhatárokon is. *Együtt élük át Krisztus népének közösségét*, amit egyik énekünk így fogalmaz meg: „Jó minden tájról, együtt ünnepel...” (*Evangélikus énekeskönyv*, 454) Ez a nap emlékeztet arra, hogy szerte a világban sok országban élnek keresztyének. Különböző nyelveken, más-más szokásokat gyakorolva, de egy Úrhoz tartoznak.

A hitbéli közösség átélésén túl ezek az al-

kalmak számtalan ismerettel gazdagítják a résztvevőket. Az ötletes asztaldíszítések az illető ország természeti kincseire hívják fel a figyelmet. A vetített képek messzi tájakra visznek el, megismertetve azt az országot, amelynek asszonyai összeállították a soron következő imnap programját. A képeken keresztül a résztvevők *megismerkedhetnek távoli országokkal*. Szakavatott ismertető segítségével képzeletben elutazhatnak olyan országokba, ahová soha nem jutnak el. Akik már több alkalmon jelen voltak, örömmel emlegetik eddig szerzett ismereteiket. Hiszen a több mint húsz alkalom ugyanennyi országot jelentett. A vetítés közel hozott távoli földrészeken élő embereket, akik Madagaskáron, Indiában, Surinameban vagy más országokban laknak. Vagy közelebről bepillantást engedett a közeli országok (Lengyelország, Ausztria) életkörülményei, szokásai közé.

Az egymásról szerzett ismeretek birtokában *részt vállalhatunk* a más országban élő keresztyén testvérek *gondjainak hordozásában*. Ez elsősorban az értük mondott imádságban valósul meg, de jelképes összegben adományokkal is segíthetjük őket gondjaik, nehézségeik megoldásában.

Az idei imnap témájául a surinamei asszonyok a bibliai teremtéstörténetet választották. Országuk természeti kincseinek gazdagságán és a teremtett világ megőrzéséért érzett felelősségen keresztül minket is csodálatra, Isten iránti hála és felelős cselekvésre szólítottak fel.

Az alkalmat – szokás szerint – szeretetvendégség zárta, amelyen ízelítőt kaphattak a jelenlévők a surinamei ételkülönlegességekből. Elkészítésüket öt felekezet asszonyai szorgalmának és ötletességének köszönhetjük.

Evangélikus-református esték

Hosszú évek óta tartalmas programok részesei lehetnek azok, akik követik a közös, evangélikus-református teológiai esték alkalmait. A szervezők idén is érdekesítő előadásokról gondoskodtak. Az eseménynek március 6-án és 7-én a református Újkollégium díszterme, március 8-án pedig az Ókollégium adott helyet.

Az első este *dr. Takaró Mihály* ismert irodalomtörténész tartott előadást *Arany János* kálvinizmusáról, hite irodalmi kifejeződéséről. A nagyszalontai parasztházból induló költő óriási tehetség volt. Édesapja a család eredetéhez is kötődő hajdúmesék mellett figyelmet fordított kislfia oktatására: Arany János már 3 éves korában tudott írni-olvasni, 6 éves korára kiolvasta a teljes Károli-fordítású Bibliát. A Biblia egyébként mindennapi olvasmány maradt Arany János felnőttkorában is.

Érdekes összevetést hallhattunk a kor nagy költői, *Tompai Mihály*, Arany János és *Petőfi Sándor* egyéniségéről, barátságukról, életútjuk párhuzamairól, 1848-as szerepükéről.

Az előadó kitért az 1850-es évek, főként Nagykőrösön született balladáira (*A walesi bárdok*, *Tetemre hívás*, *V. László*, *Ágnes asszony*, *Vörös Rébék*) is. E balladákat hajdan csak az önkényuralom elleni tiltakozásként, tragikus korképként értelmezték, azonban az előadó rámutatott, hogy a balladák problémafelvetése megjeleníti a bűn és bűnhődés, az ítélet és a kegyelem a kálvinista etikában kifejeződő következményeit.

Az életút felvázolása során szó esett a költő fájdmáról is, amelyet leánya elvesztése okozott számára, és amely után évekig néma maradt, csak műfordításokra jutott ereje, valamint a Budapesten eltöltött életszakaszáról, a Magyar Tudományos Akadémián végzett munkájáról.

Csak érdekességként említhetjük: míg egy átlagember közel 12 ezer szavas szókinccsel rendelkezik, addig Arany mintegy 58 ezer szót használt.

Máig aktuális a költőnek a felelős magyarokhoz intézett üzenete: „Költő az legyen, mi népe, / Mert kivágyini: kész halál.”

Másnap *dr. Ittész Mihály*, a Kodály Intézet nyugalmazott igazgatóhelyettese tartott előadást városunk nagy szülöttje, *Kodály Zoltán* életútjáról, hitéről. Ismeretes, hogy a zeneszerző 1882-ben a vasútállomás szolgálati lakásában született. Bár a család rövidesen elhagyta a „hírös várost”, azonban Kodály alkotóként számos esetben visszatért városunkba.

Kodály intellektusa, érzelmvilága mindig együtt rezdült a nemzet sorsával. A *Bartók Bélával* elkezdett népzenegyűjtést hazánk feldarabolása után már nem folytatta. A Zeneakadémia professzoraként a főváros egyesítése évfordulójára 1923-ban alkotta meg a *Kecskeméti Végh Mihály* ihlette *Psalmus Hungaricus*t, mely egyben tiltakozás Trianon ellen is. Szintén történelmi esemény, Budavár visszafoglalásának évfordulója ihlette a *Budavári Te Deumot*. A *Székelyfonó*, a *Háry János* az általa gyűjtött rendkívüli zenekincs daljátékba öntését jelentette. A hit és a hazaszereget művei princípiumai voltak.

Az emberség követelményeit egész életében követte: 1944-ban első feleségét kellett védelmeznie, 1957-ben pedig eredményesen kérte a halálra ítélt '56-os fiatalok számára a kegyelmet. Az előadó saját zeneakadémiai emlékeit is felelevenítette: 1958 novemberében a Zeneakadémián *Ujfalussy József* tanár úr Kodály első felesége halála miatt nem tudta elkezdni a tanítást.

A harmadik est során *dr. Fogarasi Zsuzsanna*,

a Ráday Múzeum vezetője mutatta be a *Ravasz László – 1921-től a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke – életéről* készült emlékkiállítás. A kiállítás összeállításában részt vettek Ravasz László unokái és dédunokája.

Ravasz László új, modern távlatokat nyitott a magyar protestáns teológiában, kiemelte a nők és gyermekek lelki gondozá-

sát, közösséggé formálását, a hit modern kommunikálását.

Az érdeklődők megtekinthették a püspök asztalát, karosszékét, könyveit, sőt őt is hajdani filmhíradókban. A Corvin-lánccal kitüntetett püspök utolsó éveit Leányfalun töltötte, 1975-ben bekövetkezet haláláig.

Károlyfalvi József

Sárkány Tibor

(1927–2018)

„Így most ti is szomorúak vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a szívetek, és örömtöket senki sem veheti el tőletek: és azon a napon nem kérdeztek értőlem semmit.” (Jn 16,22–23)

A nagybőjt lila színű oltárterítője van előttem. Ő álmodta meg ezt, és a zöld, a fehér, a fekete, a piros színű terítők szimbólumait is. Nagy-nagy gonddal készültek a tervek Isten dicsőségére. Az elkészült terítők Isten szeretetét hirdetik vasárnapról vasárnapra.

Lila terítőkön a bárány viszi a keresztet. Mozgásban van, értünk, hogy szabadítása eljusson minden emberhez.

Tibor bácsi nem csak megálmodta, megrajzolta, hanem élte is ezt a szeretetet szolgáló helyein, Nagybörzsönyben, Hartán, Miskolcon és Kecskeméten. Könnyűnek nem mondható történelmi időkben új és új kihívások érték lelkésként, esperesként, családapaként. Végezte, amit Isten rábízott, Krisztus alázatos szolgáljaként, hűséges

feleségével együtt, akit egy alkalommal úgy mutatott be: papnő, papné. Mély családi gyökereire építve, Istenben bízó reménységgel indult, és válhatott eszközzé Isten kezében bölcsességével, precizitásával, hitével, szeretetével.

Gyülekezetünkben nyugdíjas éveit töltötte. Példa számunkra, ahogy minden érdekelt, ami a gyülekezetben és evangélikus egyházában történt. Kedves mosolya, pajkos tekintete, mély tudása, imádkozó élete nagyon hiányzik nekünk.

Az oltárterítőről feljebb emelem tekintetemet, a megfeszített Krisztust hordozó keresztre. Tudom, nem a halál az utolsó szó. A Bárány legyőzte azt mindannyiunkért, Tibor bácsiért is. Tudjuk a folytatást, a feltámadást.

Tibor bácsi elment, hazatért. Legyen áldott emléke!

Találkozunk! Viszontlátásra!

Kis János

Rendszeres alkalmaink

Bibliaóra nyugdíjasoknak: hétfőn és csütörtökön 10 órakor

Felnőtt bibliakör: kedden - egyik héten 13³⁰, másik héten 16 órakor

Baba-mama klub: kéthetente szerdán 10 órakor

Ifjúsági óra: csütörtökön 16³⁰ órakor

Istentisztelet: vasárnap 10 órakor. A hónap 1. vasárnapján úrvacsorával, a 3. vasárnapján gitáros liturgiával.

Játékos gyermekfoglalkozás: a vasárnapi istentisztelet ideje alatt

Húsvéti totó

A helyes válaszok betűjelét összeolvasva megkapjuk a megfejtést.

- Milyen állat hátán vonult be Jézus Jeruzsálembe?
G. számár K. ló N. öszvér
- Miért akarták a főpapok Jézus halálát?
Y. Isten Fia V. király I. Mester
- Hogy hívták a római helytartót, aki engedélyezte Jézus keresztre feszítését?
R. Kajafás Á. Heródes Ö. Pilátus
- Hányszor szólalt meg Jézus a kereszten?
V. háromszor Á. ötször Z. hétszer
- Mit ünnepelnek a zsidók húsvétkor?
Ö. Jézus halálát T. szabadulást Egyiptomból L. hazatérést a babiloni fogságból
- Mit ünnepelnek a keresztények húsvétkor?
T. Jézus halálát E. Jézus feltámadását Y. a nyuszit
- Miről ismerték fel Jézust az emmausi tanítványok?
I. sebeiről T. hangjáról S. kenyér megtöréséről

Gyerekszám

Ismételjük Kain és Ábel történetét. Hetedikes hittanosom hangosan gondolkodik:

– Melyik is volt az östermelő? (*A bibliai szóhasználat szerint földműves.*)

A béna meggyógyításának történetét kezdem mesélni a kis elsősknek.

– Volt ennek az embernek egy nagy bánata...

Hittanosom közbevág:

– Nem volt felesége?

– Nem ez volt a bánata.

– De ennél nagyobb bánat nincs.

– Béna volt, nem tudott járni.

– Ja, ez tényleg rosszabb, mint ha nincs felesége.

Az ötödikekkel az özönvízről beszélgetünk.

– Biztos azért haltak ki az egyszarvúak, mert Noé elfelejtette felvinni őket a bárkába!

Minden állatból kettőt-kettőt vitt fel Noé a bárkába.

– Én pandából többet vittem volna.

Luther életét vesszük. Addig jutunk, hogy a szökött apácák bekopognak Lutherhez. Kicsöngetnek, jövő órán folytatjuk. Hittanosom bosszankodik:

– A sorozatok is a legizgalmasabb résznél érnek véget!

Lélekzet - A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2018/1. szám - Húsvét

Szerkesztő: Hulej Enikő. Olvasószerkesztő: Zsolczainé Vitális Judit.

Lelkési Hivatal címe: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506; mobil: 20/824-3391;
e-mail: janos.kis@lutheran.hu; hulejeniko@gmail.com. Honlap: <http://kecskemet.lutheran.hu>

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035